

ਅਨਿਲ ਖੇਤਰਪਾਲ, ਜੋ.

ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਕੋਪ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ

ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿ. - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2018 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 3977

12 ਮਈ, 2021

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226 - ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਕੇਸ - ਧੋਖਾਧੜੀ ਰਾਹੀਂ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਬੇਲੋੜੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਮੂਲੀ/ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੜੀ ਵਜੋਂ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ/ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਖੇਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ, ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕਰਾਰ ਦੇਵੇ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਮੂਲੀ/ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

(ਪੈਰਾ ੯)

ਨੀਰਜ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨਾਲ
ਸੰਜੀਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਯੋਗੇਸ਼ ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ
ਅਤੇ ਵਿਜੇ ਬੀ ਵਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.1 ਲਈ।

PSBajwa, Addl.AG, ਪੰਜਾਬ

ਅਜੋਏ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ,
ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ।

ਆਯੁਸ਼ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ
ਬਿਨੈਕਾਰ-ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ।

ਅਨਿਲ ਖੇਤਰਪਾਲ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਵਿਚਾਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

A. “ਜੇਕਰ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧੋਖਾਧੜੀ/ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ, ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਾਂ ਨਹੀਂ”?

B. ਕੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ/ਛੁਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਯੋਗ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

(2) **ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤੀ ਯਾਦਵ** ਬਨਾਮ **ਯੂਪੀ ਬੋਰਡ ਆਫ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਇੰਟਰਮੀਡੀਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 'ਧੋਖਾਧੜੀ' ਅਤੇ 'ਨਿਨਿਆਂ' ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। **ਐਸਪੀ ਚੋਗਲਵਰਾਇਆ ਨਾਇਡੂ** ਬਨਾਮ **ਜਗਨਨਾਥ** ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ** ਬਨਾਮ **ਰਮੇਸ਼ ਗਾਂਧੀ** ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਬੈਂਚ ਹੁਣ ਮੰਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ।

ਤੱਥ:-

(3) ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ 16800 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਦੁੱਗਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਸਬਿਆਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ '1922 ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ '(ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ) ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਹਰ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਬਾਡੀ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਹੋਵੇਗਾ

1(2003) 8 SCC 311

2(1994) 1 SCC 1

3(2012) 1 SCC 476

COOP HOUSE BUILDING SOC. LTD. (Anil Kshetrapal et al.)

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਸਰੋਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟਰੱਸਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਲਗਭਗ 400 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ। '1922 ਐਕਟ' ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

'ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਭਾਗ-2' ਸਕੀਮ ਲਈ ਲਗਭਗ 400 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ, 16800 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਮਾਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 5 ਹੋਰ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਟੁਕੜੇ ਵੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ 1975 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5166 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ 03.05.1976 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 25.06.1981 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ 16800 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਐਕੁਆਇਰ ਤੋਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“(a) ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਕਲੋਨੀ ਦਾ ਲੇਆਉਟ ਸਕੀਮ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੁੱਚੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(b) ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਖਰਚੇ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;

(c) ਕਿ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਸਮੁੱਚੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਸੜਕਾਂ, ਪਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੰਨੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਬਚੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਲਾਟਾਂ ਹੇਠਲਾ ਰਕਬਾ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਲਗਭਗ 45 ਤੋਂ 55% ਹੋਵੇਗਾ;

(d) ਇਹ ਛੋਟ ਬੋਨਾਫਾਈਡ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਲਾਟ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਲੀਜ਼, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਲਾਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(4) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 8 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਮਿਆਦ ਲਈ, 6 ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਗਭਗ 8 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਬਾਅਦ, ਸ. ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਟੇਟ ਸਰਵਿਸ ਕਾਡਰ) ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੀ.ਡੀ.ਏ.ਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤ 6 ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਫੜ ਲਈ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਝੁੱਗੀ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। 400 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲੇ-ਆਊਟ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਣਾ ਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿ ਝੁੱਗੀ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਰਾਖਵਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਮਿਤੀ 29.08.1990 ਨੂੰ, ਮਤਾ ਨੰਬਰ 593 ਰਾਹੀਂ, ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਦੇ ਬਲਾਕ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ 58 ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 8800 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਭਾਗ-2। yds. ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ 58 ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 5 ਪਲਾਟ ਹੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ 23 ਪਲਾਟ ਹੋਰ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦਕਿ 27 ਪਲਾਟ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(5) 08.05.1992 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਖਪਤਕਾਰ ਝਗੜਾ ਨਿਵਾਰਨ ਫੋਰਮ, ਲੁਧਿਆਣਾ, (ਛੋਟੇ ਸੀਡੀਆਰਐਫ ਲਈ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 15.02.1996 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਖਪਤਕਾਰ ਝਗੜਾ ਨਿਵਾਰਣ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਛੋਟੇ 'ਐਸਸੀਡੀਆਰਸੀ' ਲਈ) ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ 17.10.1996 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(6) ਸਾਲ 1996-1997 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਕਿ ਏ. ਚੇਅਰਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ 6 ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਲਗਭਗ 8 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਸ. ਬੀ.ਡੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਨੇ ਮਈ, 1990 ਵਿੱਚ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਇਹਨਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੇ

ਅਚਾਨਕ ਗਤੀ ਫੜ ਲਈ। ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਸ਼. ਬੀ.

ਡੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਗਜ਼ੈਕਟਿਵ ਅਫਸਰ, ਐਲ.ਆਈ.ਟੀ., ਸ਼.ਕੇ.ਆਰ. ਗਰਗ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਸਗੋਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਵੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਮਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹੈ:-

1) ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਐਚ/ਬੀ ਸੋਸਾਇਟੀ।

ਇਸ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ 16,153 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਹੈ। ਯਦਸ. ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੋਟ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ 9000 ਗਜ਼ ਤੱਕ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1988 (ਸਾਬਕਾ-6) ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲੇ-ਆਊਟ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ

3900 ਵਰਗ ਗਜ਼ ਵਿੱਚ 26 ਪਲਾਟ। ਸਮਾਜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਕਸਦ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਾਊਨ ਪਲਾਨਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੰਗ ਨੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ 1970 ਤੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 26 ਪਲਾਟ ਹੀ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਇਲਾਕਾ ਜੋ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਹੇਠ ਸੀ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਕਸਦ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਇਹ ਖੇਤਰ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਡਜਸਟ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ" ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਸਾਇਟੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬਦਲਵੇਂ ਪਲਾਟ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਡੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1990 ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਆਰ. ਗਰਗ, ਤਤਕਾਲੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਪੂੰਜੀ ਲਗਾ ਕੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ 58 ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ

ਕੀਤੇ। 1988 ਦੇ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਨੰਬਰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ 58 ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ 58 ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 50 ਪਲਾਟ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ 26 ਪਲਾਟ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕੇਵਲ 8 ਪਲਾਟ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ (ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ 26 ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪਲਾਟਾਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ।

ਕਬਜ਼ੇ ਅਧੀਨ)। 23 ਪਲਾਟ (ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ 3450 ਵਰਗ ਗਾਈਡ) ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ 27 ਪਲਾਟ (ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ 4050 ਵਰਗ ਗਜ਼) ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਲਾਟ ਸਬੰਧੀ ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਿਰਫ 5.00 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼ ਦੀ ਛੋਟ ਫੀਸ ਅਤੇ 1/4 ਵਿਕਾਸ ਖਰਚੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਓਪਨ 1 ਦੀ ਵੈਸਟਮੈਂਟ ਲਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵਾਲਾ ਨੋਟ ਸ਼. ਮਲਹੋਤਰਾ ਤਤਕਾਲੀਨ ਐਸ.ਪੀ., ਅਤੇ 27-07-90 ਨੂੰ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸ਼. ਬੀ.ਡੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਈ.0 ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਸ. ਬੀ.ਡੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਜੰਗਲ ਰੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ 58 ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਇਆ। ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਨੰ.593। ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਪੱਤਰ No.LIT/5242 Dt. 23-10-90 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 5) ਨੂੰ ਸ਼. ਬੀ.ਡੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਈਓ ਸ਼ ਕੇ ਆਰ ਗਰਗ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਕੀਤਾ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਪਤਕਾਰ ਝਗੜਾ ਨਿਵਾਰਣ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ NCDRC ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ CDRF ਅਤੇ SCDRC ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 28.05.2001 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਓਪਰੇਟਿਵ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸਦਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਤੱਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਤੱਥ/ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਮਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਰਡਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਵੈਧ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੈਧ ਮਤੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ

ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂ ਅੱਜ ਵੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਦੇ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ (ਨਕਸ਼ੇ) ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਵਾਂਝੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦਿੱਤੇ।

ਓਪਨ ਸਪੇਸ, ਇਸਲਈ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕੋਲ ਦਿੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੂਜੇ ਨੇ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਲਾਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ 1988 ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਰ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਭਾਵ 2001 ਤੱਕ, ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਬਲਾਕ-ਈ ਦੇ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪਲਾਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1988 ਵਿੱਚ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਭਾਵ 2001 ਤੱਕ, ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਬਲਾਕ ਈ ਦੇ ਲੇਆਉਟ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਪਲਾਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਗੁਣਾ ਸਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਵੇਂ ਪਲਾਟਾਂ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿਓ। ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਦੂਜਾ ਵਿਕਲਪ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਲੈ ਕੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ। ਉਹ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ/ਸੋਧ ਸਕਦੇ ਸਨ; ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਟੁਕੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕੇਵਲ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿਸਪੌਂਡੈਂਟ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਵਿਕਲਪਕ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।"

(8) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ 2001 ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ

(ਸਿਵਲ) ਨੰ. 16237 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ 28.05.2001 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:-

"ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

(9) 11.04.2002 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 1922 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 72-ਈ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 29.08.1990 ਦੇ ਮਤੇ ਨੰ.593 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਖੇਡਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 72-E '1922 ਐਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

72 ਈ. ਟਰੱਸਟਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। -

(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਟਰੱਸਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਸਮਝੇ, ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 72-ਬੀ ਅਧੀਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ।

(3) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

(10) ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 76, ਮਿਤੀ 04.03.2001, ਧਾਰਾ 409/420/467/468/471/120/34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਥਾਣਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 5, ਲੁਧਿਆਣਾ।

(11) **ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਲੁਧਿਆਣਾ** ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੀ / **ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ** ⁴ਲਿਮਿਟੇਡ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ 123 ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 594, ਮਿਤੀ 29.08.1990 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀਡੀਆਰਐਫ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਸਸੀਡੀਆਰਸੀ ਅਤੇ ਐਨਸੀਡੀਆਰਸੀ

ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਇਕੋ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਕ ਗੈਰ-ਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ

DCFL, PSCDRC ਅਤੇ NCDRC ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਉਲਟ ਗਏ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਸੰਖੇਪ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੰਚਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 32 ਦੇ ਬਦਲੇ ਬਦਲਵੇਂ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਕੀਮ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ 1 ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫੋਰਮ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਪਲਾਟ ਨੰ. 32 ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਕੋਈ ਬਦਲਵਾਂ ਪਲਾਟ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫੋਰਮ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 32 ਸਮੇਤ 151 ਪਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 151 ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 32 ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1990। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੀ ਕਲੋਨੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਖਾਕਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ; ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਾਸ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 594, ਮਿਤੀ 29 ਅਗਸਤ, 1990, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 29 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ 23 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 56(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਕਵਾਇਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਕੁਝ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਵਿਕਾਸ ਖਰਚੇ ਵਸੂਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਜਾਅਲੀ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 32 ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਉਕਤ ਟੁਕੜਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਕ ਪਲਾਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। . ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਮੰਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਿ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 32 ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਕ ਪਲਾਟ "ਅਨੁਚਿਤ ਵਪਾਰਕ ਅਭਿਆਸ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 56 ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 594, ਮਿਤੀ 29 ਅਗਸਤ, 1990 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿੰਨਾਂ ਮੰਚਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ "ਅਨੁਚਿਤ ਵਪਾਰਕ ਅਭਿਆਸ" ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ

(12) ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਰਿਲੀਜ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ 3,81,475/- ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 23.11.1993 ਨੂੰ, ਇਸਨੇ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ

COOP HOUSE BUILDING SOC. LTD (*Anil Kshetrapal J.*)
 ਵਿਕਾਸ ਚਾਰਜ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਲਾਏ ਹੋਏ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਕਿ 13.05.2005 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ 58 ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 33 ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਬਚੇ 25 ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ 25.11.2014 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) 1995 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3245 (ਲੁਧਿਆਣਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ.) ਵਿੱਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਭਾਗ-2 ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਪਲਾਟ ਵੀ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ 1995 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3245 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਲਾਟਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 03.12.2014 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

ਅਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 13.02.1969 ਰਾਹੀਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਮਾਡਲ ਟਾਊਨ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਪਾਰਟ-2 ਸਕੀਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸੀ। ਪਰ ਐਕਵਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 29.06.1981 ਨੂੰ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਇਰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਕੂਲ ਰਾਖਵਾਂ ਸੀ, ਵੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਅਧੂਰਾ ਪਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੁਣ ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ

ਜ਼ਮੀਨ ਛੋਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ,

ਭਾਵ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਹਾਊਸਿੰਗ ਕਲੋਨੀ ਦਾ ਖਾਕਾ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਖਾਕੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇਗਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਖਰਚੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਮੁੱਚੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 56 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲੈਣ ਲਈ ਚਲਾਕੀ ਕੀਤੀ। 11.07.1990 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਲਗਭਗ 12 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ 11.02.2004 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਸੋਧੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(14) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਪਤਕਾਰ ਫੋਰਮ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਲਾਟਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਅੱਗੋਂ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। 21.06.2016 ਨੂੰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਛਲੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, NCDRC ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 04.05.2015 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਡੀ.ਸੀ.ਐਫ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ 31.10.2017 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ SCDRC ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 02.02.2018 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ।

(15) ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 20.02.2018 ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ NCDRC ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 23.05.2019 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ

COOP HOUSE BUILDING SOE. LTD. (*Anil Kshetrapal, I.*) ਨੂੰ ਮੁੜ-ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਤੀ 20.02.2018 ਨੂੰ ਮੁੜ-ਕਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 04.07.2018 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(16) ਮੈਂ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੋਨਾਂ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਸੰਖੇਪ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ:-

(17) 24.02.2021 ਨੂੰ, ਕੁਝ ਲੰਮੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਮਤਾ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਖਾਕਾ ਯੋਜਨਾ (ਨਕਸ਼ੇ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਸਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। 03.03.2021 ਨੂੰ ਸ਼. ਅਜੋਏ ਕੁਮਾਰ ਸਿਨਹਾ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ, ਵਰਚੁਅਲ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 09.04.2021 ਨੂੰ, ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਾਧੂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁੜ 22.04.2021 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 20.04.2021 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ 04.03.2021 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਟੀਮ (SIT) ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸੋਧੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 19.04.2021 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੋਟ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਐਕਵਾਇਰ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹੁਣ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਥਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਕਸਦ ਲਈ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(18) ਬੈਂਚ, ਹੁਣ, ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:-

(19) ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੈਂਚ

ਦਾ ਧਿਆਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਂਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 29.08.1990 ਨੂੰ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਇਕ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਇੱਕ ਗਲਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਖਪਤਕਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੁੜ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਲੁਧਿਆਣਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਂਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤੇ ਨੰਬਰ 538, ਮਿਤੀ 11.07 ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1990, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਜਾਅਲੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 19 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ 11.04.2002 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤਾ ਨੰ. 593, ਮਿਤੀ 29.08.1990। ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਰਗੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਵਾਜਬ ਸੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ:-

(20) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਯੋਗੇਸ਼ ਗੋਇਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ 04.05.2017 ਨੂੰ 2017 ਦੀ SLP(C) ਨੰ.9196 ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟਰੱਸਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 'ਚ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਹਾਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੱਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਦ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 18.05.2011 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ NCDRC ਅੱਗੋਂ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 05.09.2011 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਡੀਸੀਐਫਐਲ ਅਤੇ ਐਸਸੀਡੀਆਰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਦੋ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀਸੀਐਫਐਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ, ਹੁਣ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ SLP ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 29 ਸਾਲ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਲਾਟਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ

COOP HOUSE BUILDING SOC. LTD. (*Anil Ksheternaal J.*) ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੇ ਹੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਬੁਨੈ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ:-

(21) ਆਉ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ, ਸਰਕਾਰ (ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ) ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਰਿੱਟਾਂ ਸਮੇਤ, ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਸਮੇਤ, ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ-III ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਨਾਹੀ, ਕੋ-ਵਾਰੰਟੇ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ। ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ-III ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਰਾਖੀ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਵੈ-ਨਿਯੁਕਤ ਮਾਪਦੰਡ ਅਪਣਾਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਵੈ-ਲਾਗੂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਕੇਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਹ ਮਾਪਦੰਡ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(22) ਆਉ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਮਾਜ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ/ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਖ਼ਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਡੱਕਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਹਰ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(23) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, SLP ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਦੂਜੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਲੀਨਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਹੀ, ਇਹ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਉਪਾਅ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਾਅ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੈਂਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਕੁਝ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਪਹੁੰਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਪੱਲਾ ਝਾੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟਰੱਸਟ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਰੇਖਾਕਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਚਾਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੋਰਮ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(24) ਅਗਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 04.05.2017 ਨੂੰ 2017 ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 9196 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਐਨਸੀਡੀਆਰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਭਾਵ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ 05.09.2011 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਸੀ. ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 18.05.2011 ਨੂੰ ਐਨ.ਸੀ.ਡੀ.ਆਰ.ਸੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇੱਕ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਹੜੇ ਤੱਥ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਰਥਕ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਅੱਗੇ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ

COOP HOUSE BUILDING SOC. LTD. (*Amil Kshetarnal, E.*) ਕੇ ਪਰਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਤੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਰਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਘੋਖ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਬੈਂਚ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਖ ਚੁਕਵੇਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਤ ਹੈ।

(25) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਰਲੇਵੇਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ SLP ਨੂੰ ਥਰੈਸ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ SLP ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਲੀਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪਲਬਧ ਉਪਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ **ਕੁਨਹਾਯਮਦ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ**⁵। ਪੈਰਾ 44 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

44. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਹਨ:

(i) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉੱਚਤਮ ਫੋਰਮ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਦਾ, ਉਲਟਾ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਫੋਰਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉੱਚ ਫੋਰਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

(ii) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(iii) ਵਿਲੀਨਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਜਾਂ ਅਸੀਮਤ ਉਪਯੋਗ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਚਤਮ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਰੱਖੀ ਜਾਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿਲੀਨਤਾ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ-ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਲੀਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ 'ਤੇ।

(iv) ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਗੈਰ - ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਲੀਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(v) ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਭਾਵ, ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਅਰਥ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖੋਜਾਂ ਹਨ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇਗੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਪਰ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਈਡਿੰਗ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ।

(vi) ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਰਲੇਵੇਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਆਰਡਰ ਉਲਟਾ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(vii) ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ 47 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। CPC।"

(26) ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ SLP ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(27) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹੀ ਆਧਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ SLP ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਜਾਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(28) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਸਿਰਫ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚ

DCFL ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਜਿਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ

SCDRC ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ, NCDRC ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(29) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਅਗਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ 29 ਸਾਲ ਦੀ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2002 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੀਬਿਤ ਪਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਖੇਡ ਕੇ ਫੈਸਲਾ/ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਗਲੀ ਅਦਾਲਤ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਇਹ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 40, 41 ਅਤੇ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ . ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਫੈਸਲੇ/ਹੁਕਮ/ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇਰੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(30) ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦਾ ਅਗਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਸਲੀਲ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਜਾਂ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ।

(31) ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਹਿਤਾ ਹੈ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 1986 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ, ਹੋਰ ਉਪਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1986 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਖਪਤਕਾਰ ਫੋਰਮ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫੋਰਮ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ/ਬੁਨਿਆਦ ਜਨਤਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ

COOP HOUSE BUILDING SOC. LTD (*Anil Keshavnal J.*)
ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇਸ ਲਈ, ਇਤਰਾਜ਼ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ।

(32) ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਚਿਤ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ।

(33) ਕੁਝ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਵਚਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

(i) ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਕਦੇ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਇਕ ਇੰਚ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 20.04.2021 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 19.04.2021 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਲੇਆਉਟ ਯੋਜਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 25.06.1981 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੋਟ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ii) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਲ 1981 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਨੁਸਾਰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ- ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਮੀਨ ਛੁਡਾਈ।

(iii) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 593, ਮਿਤੀ 29.08.1990, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1965 ਵਿੱਚ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਲੈਂਡ ਡਿਸਪੋਜ਼ਲ ਰੂਲਜ਼, 1965 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਰੂਲਜ਼, 1975 ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ (ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ) ਨਿਯਮ, 1983, ਪਿਛਲੇ ਨਿਯਮਾਂ

ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਆਪਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ/ਪਲਾਟਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ 1964 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ 1974 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ 1983 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ/ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(iv) ਫਿਰ ਵੀ, ਮਤਾ ਨੰਬਰ 593 ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 11.04.2002 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(v) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

(vi) ਹੁਣ, ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਖਪਤਕਾਰ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੀ ਹਟ ਗਈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ- ਸੁਸਾਇਟੀ ਕਿਸੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਜ਼ਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੋਆਪ੍ਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪੈਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਖੁਦ,

ਇਸ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪੈਰਾ ਧੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ।

(vii) ਫਿਰ ਵੀ, ਪਲਾਟ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ/ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੁਫਤ ਨਹੀਂ ਵੰਡੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

viii) ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਕਾਫੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਇਸ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। 21.11.2011 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੋਜਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

"19. ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ 14.09.2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ:

1. ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਦੀ 1996 ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿੰਟ ਬੁੱਕ।
2. ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ 25 ਅਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ, ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ, ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਲਾਟੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ, ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਸਬੰਧੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।
3. 33 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਸਮੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਨੰਬਰ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ।
4. ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸਹਿਕਾਰੀ ਐਚ/ਬੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ/ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ।
5. ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਸਹਿਕਾਰੀ ਐਚ/ਬੀ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ।
20. ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਪੂਰਵਜ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਰਡਰ 12.1 2006 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਕਰਾਸ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ। ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ, ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੁਣਿਆ।

ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਐਸ.ਐਨ.ਬੀ.ਵਰਮਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਲ.ਡੀ. ਮੁਦਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੁਦਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ

ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਸਮੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਐਲ.ਡੀ. ਮੁਦਈ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਾਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ।

ਐਲ.ਡੀ. ਮੁਦਈ ਲਈ ਵਕੀਲ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੌਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜ਼ਿਰਾਹ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ 3.11.06 ਨੂੰ ਆਈ. ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਡੀ.ਕੇ.ਸਰੀਨ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ 25 ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ ਕੌਣ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਬੂਤ ਲੀ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸਿੱਟਾ ਕੌਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ix) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-23 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ, ਲੁਧਿਆਣਾ (ਪੱਛਮੀ) ਦੇ ਸਬ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੋ ਵੇਰਵੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ 19 ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਸ਼. ਅਮਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਸਨ।

ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂਬਰ ਫਰਜ਼ੀ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(x) ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਛੱਡਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਵਿਕਾਸ

ਖਰੀਦਿਆਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ 23.11.1993 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 13.05.2005 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਵਿਕਾਸ ਖਰਚੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਭਰੇ।

(34) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2001 ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ।

(35) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕੜੀ ਵਜੋਂ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋਵੇਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ/ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਖੇਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ, ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕਰਾਰ ਦੇਵੇ। . ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਾਮੂਲੀ/ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਭੁੱਲ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

(36) ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(37) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ: -

(1) ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਡੀ

20.04.2021, ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂਚ ਟੀਮ (ਐਸ.ਆਈ.ਟੀ.) ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ। ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਆਉਣ ਤੱਕ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

•

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(38) ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਰਿਤੰਕੁ ਰਿਸ਼ੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ